

**Mál nr. 262/2017****M og  
váttryggingafélagið V vegna slysáttryggingar ökumanns bifreiðarinnar X.****Ágreiningur um orsakatengsl líkamstjóns og umferðaróhapps 12.11.2015.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, dags. 14.8.2017, ásamt fylgiskjölum.  
Tölvupóstur V, dags. 29.8.2017.

**Málsatvik.**

Í gögnum málsins kemur fram að eiginmaður M lést 2. apríl 2016. Í læknisvottorði dags. 23. október 2016 kemur fram að banamein hans hafi verið heilastofnsblæðing sem greinst hafi á tölvusneiðmynd við komu á Landspítala aðfararnótt 13. nóvember 2016. Í lögregluskýrslu sem fylgir gögnum málsins kemur fram að eiginmaður M lenti í umferðaróhappi að kvöldi 12. nóvember 2015 þar sem bifreið sem hann ók (X), fór nokkrar veltur á þjóðvegi 1 í Hrútafirði. Af skýrslum vegfaranda má sjá að eiginmaður M hafi verið með meðvitund fyrst eftir umferðarslysið en misst hana stuttu síðar og var hann fluttur með þyrlu Landhelgisgæslunnar á Landspítala þar sem fyrrnefnd greining var gerð. Eiginmaður M komst ekki til meðvitundar áður hann lést.

M hefur gert kröfu á V um bætur fyrir missi framfaranda og telur að orsakasamband sé á milli umferðaróhappsins 12. nóvember 2015 og heilastofnsblæðingar sem hafi leitt til andláts eiginmanns hennar 2. apríl 2016. M telur að skilyrði 2. gr. B liðar váttryggingarskilmála, sem gilda um slysáttryggingu ökumanns hjá V, séu uppfyllt, sem og skilyrði 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 sem kveður á um slíka váttryggingu og váttryggingarskyldu. M vísar til læknisvottorðs dags. 23. október 2016 þar sem kemur fram það álit sérfræðings að vel mögulegt hafi verið að eiginmaður M hafi hækkað það mikið í blóðþrýstingi við umferðaróhappið og það framkallað heilastofnsblæðingu. M vísar til þess að eiginmaður M hafi verið með áverka á höfði eftir umferðaróhappið, sem hafi verið alvarlegt skv. upplýsingum í lögregluskýrslu og bifreið hans farið þrjár veltur.

V telur að ekki sé sannað að orsakatengsl séu milli umferðaróhappsins og heilastofnsblæðingu sem eiginmaður M var greindur með á Landspítala aðfararnótt 13.11.2016. V vitnar til upplýsinga í læknisvottorði dags. 23.10.2016 þar sem komi fram ályktun læknis um að tilurð heilablæðingarinnar hafi ekki getað verið áverkni sem eiginmaður M hafi fengið við að velta bifreið sinni. Á þeim grundvelli telur V að eiginmaður M hafi látist af orsökum sem ekki tengist umferðarslysi og hafi því skilyrði 2. gr. B liðar váttryggingarskilmála um slysáttryggingu ökumanns ekki verið uppfyllt, en þar komi fram að félagið greiði bætur fyrir tjón vegna umferðarslyss sem ökumaður verður fyrir við stjórn ökutækis.

**Álit.**

Ágreiningur í málinu lýtur að því hvort sannað sé að umferðaróhapp sem eiginmaður M lenti í að kvöldi 12. nóvember 2015 hafi verið orsök heilastofnsblæðingar sem greindist nokkrum klukkustundum síðar á Landspítala, en ljóst er af gögnum málsins að eiginmaður M varð meðvitundarlaus, að öllum líkindum vegna umræddrar heilablæðingar, stuttu eftir umferðaróhappið.

Í gögnum málsins er ítarlegt læknisvottorð þar sem greiningu, meðferð eiginmanns M á Landspítalanum er lýst sem og banameini hans. Í læknisvottorðinu, sem dags. er 23. október 2016 og vitnað er til hér að ofan, kemur fram sú ályktun læknisins sem það ritar að tilurð heilablæðingarinnar títtnefndu hafi ekki getað verið orsök þess að eiginmaður M velti bifreið sinni. Einnig ályktar lækniurinn að hún hafi ekki heldur verið bein orsök áverka þess sem hann hlaut við bílveltuna. Mat læknisins er rökstutt þannig að „umfang blæðingar í heilastofni og miðheila var það mikið að ekki er talið mögulegt að mati undirritaðs að hann hafi getað komist sjálfur út úr bílnum, gengið upp á veg og náð að tjá sig við vegfaranda eftir að hafa fengið þetta stóra heilastofnsblæðingu. Frekari rök fyrir því að þarna hafi ekki verið um áverkablæðingu að ræða eru þau að áverkablæðingar sem sjást í heilastofni í þessu umfangi fylgir oftast aðrar blæðingar í stóra heila og meðvitundarleysi verður

algert strax við áverkann.“ Engar slíkar hafi hins vegar sést á tölvusneiðmynd. Læknirinn endar síðan á að álykta „vel mögulegt“ að eiginmaður M hafi „hækkað það mikið í blóðþrýsting við að lenda í slysinu að hann hafi fengið blæðinguna fljótlega eftir slysið.“

Ekki liggja fyrir frekari læknisfræðileg gögn þar sem sérfræðingar leggja mat á líkur á því að tengsl hafi verið milli umferðaróhapps eiginmanns M og banameins hans. Við þær aðstæður verður ekki unnt að leggja önnur gögn til grundvallar en títtnefnt læknisvottorð dags. 23. október 2016 og þær ályktanir sem þar eru dregnar. Verður, með vísan til þeirra, ekki talið sannað að líkamstjón það sem eiginmaður M hlaut í umferðaróhappi, þar sem bifreið hans fór þrjár veltur, hafi leitt til heilastofnsblæðingar þeirrar sem leiddi til andláts hans nokkrum mánuðum síðar. Það er rökstutt þannig að í títtnefndu læknisvottorði er skýrlega ályktað um að heilastofnsblæðing eiginmanns M hafi ekki verið vegna áverka og verður orðalag í vottorðinu varðandi mögulega hækkun blóðþrýstings ekki túlkað með þeim hætti að í því felist meiri líkur en minni að heilastofnsblæðingu megi rekja til umferðarslyss í skilningi 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, sbr. gildissvið slysatriyggingar ökumanns hjá V í 2. gr. B hluta þeirra skilmála. Á meðan ályktunum í læknisvottorði 23. október 2016 hefur ekki verið hnekkt með öðrum ályktunum eða sérstöku mati á M ekki rétt á bótum úr slysatriyggingu ökumanns hjá V.

**Niðurstaða.**

M á ekki rétt á bótum vegna umferðarslyss úr slysatriyggingu ökumanns hjá V.

Reykjavík, 19. september 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Jón Magnússon hrl.